

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Θ'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 23 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 1911

ΑΡΙΘΜΟΣ 452

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Δ. ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ. Οί κριτικές του.
ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Τετράστιχα.
Γ. ΚΑΜΠΥΣΗΣ. 'Ο 'Αρήγιανος (τέλος).
Ο ΝΟΥΜΑΣ. Κύριε Λαγοπάτη, είναι χρέος σου να βγά-
λεις μίαν απόφαση.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Σημειώματα στο περιθώριο.
Α. ΠΑΛΑΜΑΣ. 'Από τὸ τραγούδι τῆς Ἐδρας. — Διπλὸς
χαμός.
Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπεράνθρωπος (συνέχεια).
ΨΥΧΑΡΗΣ. Γνωμικά ἀπὸ τὰ «Δυὸ ἀδέφφια».
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ — Ο,ΤΙ ΘΕ-
ΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΚΥΡΙΕ ΛΑΓΟΠΑΤΗ, ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΣΟΥ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙΣ ΜΙΑΝ ΑΠΟΦΑΣΗ 楚楚楚楚

Ὅταν ἡ Βουλὴ ἐκλεξε τὴ μεγάλη κοινοβουλευ-
τικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τῆς ἔδωκε ἐντολὴ νὰ ἐνεργῆσει
πλατιὰ ἀνάκριση καὶ νὰ ξακριθῶσει «ἂν ἔχωνται
ἀληθείας τὰ κατὰ τῶν δημοτικιστῶν καταγγελλόμε-
να», ἔλοι μας ἔμεις, ποῦ νύχτα μέρα βρίζομαστε
γιὰ πουλημένοι καὶ γιὰ προδότες, ξανασάναμε. Ἐπι-
τέλους θὰ βγῆι στὸ φῶς ἡ ἀλήθεια, εἶπαμε, θὰ πά-
ψουν οἱ ἄτιμες συκοφαντίες, θὰ στιγματιστοῦν
ἐπίσημα ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς οἱ ψεῦτες καὶ οἱ
συκοφάντες καὶ θ' ἀποδειχτεῖ θεοφάνερα γιὰ ποῖο
σκοπὸ βρίζουνε καὶ τί σφέρο ἔχουν ποῦ συκοφαν-
τοῦν οἱ λογῆς Μιστριώτηδες καὶ Πατσουράκοι.

Καὶ περιμέναμε μὲ μιὰ μπουνταλάδικη ἀγα-
θοπιστία πῶς ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ φιλοτιμηθεῖ νὰ τε-

λιώσει μίαν ὥρ' ἀρχύτερα τὴν ἀνάκριση καὶ νὰ
βγάλει τὴν ἀπόφασή της καὶ νὰ βάλει τὰ παραστρα-
τισμένα πρόσωπα καὶ πράματα στὴ θέση τους.

Καὶ περιμένουμε, βλέπετε, ἀκόμα αὐτὴ τὴν ἀ-
πόφαση καὶ περιμένουμε πῶς θὰ «ἐπιφοιτήσῃ τὸ
ἅγιον πνεῦμα» στὸ κεφάλι τοῦ κ. Λαγοπάτη καὶ θὰ
τὸν πείσει πῶς εἶναι χρέος του νὰνεθεῖ στὸ βῆμα
τῆς Βουλῆς καὶ νὰ μᾶς πει τί ξακριθῶσε ἢ ἐπιτροπὴ
καὶ γιὰτί σταμάτησε ἔτσι ἀπότομα καὶ ἀδικιολό-
γητα τὸ ἔργο της.

Ὁ κ. Λαγοπάτης πρώτη φορὰ τώρα μπῆκε στὴ
Βουλὴ καὶ δὲ θὰ θελήσει νὰ ἐγκαινιάσει τὸ πολιτικὸ
τοῦ στάδιο μ' ἓνα τόσο ξαδιάντροπο καὶ ἀσυνείδητο
φέρσιμο.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΣΕ ΚΟΡΗ

Ὅταν κονιά στὴ σκοτεινὴ μου ἀστράφτεις ὕψη,
'Ἐσύ, ποῦ κάποιο φῶς ἀνέφταστο σ' ἀγγίζει,
Σὰ λούλουδο μοῦ φαίνεσαι, ποῦ τῶχουν κόψει
Στὸν ἄρρωστο λῆγ' ἡδονὴ γιὰ νὰ χαρῖζη.

ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

Σ' ἐνὸς Κομήτη γέρικου χαλάσματα τριγύρω
Κάποιο ἄστρο διαβατάριο κι ἂν πρόβαλε μὲ χάρη,
Καινουργίους κόσμους κυνηγᾷ, καὶ τᾶψηφάει τὸ στεῖρο,
τοῦ κόσμου ἀπομεινάρι.

ΤΟ ΠΟΥΛΙ

Μὲ γλῶκα ἀκοῦμε τᾶσμα σου, πουλάκι, γιὰτί μοιάζει
Σὰν κάτι ἀνθρώπινης ψυχῆς.
Μὰ πάλε κρύβει ὁ τόνος του κάτι ποῦ ὁ νοῦς δὲ βάσει,
Καὶ ποῦ ἀγωνίζεσαι νὰ πῆς.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ